Καταγραφή των Δέντρων και Θάμνων στον περιβάλλοντα χώρο της Βίλας Αλλατίνι στη "Συνοικία των Εξοχών" της Λεωφόρου Βασιλίσσης Όλγας, Ανατολική Θεσσαλονίκη

Ξ. Νταή, Κ. Θεοδωρόπουλος*, Ε. Ελευθεριάδου
Εργαστήριο Δασικής Βοτανικής-Γεωβοτανικής, Τμήμα Δασολογίας και Φυσικού Περιβάλλοντος, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Τ.Κ. 54124, Θεσσαλονίκη,
*Email: ktheodor@for.auth.gr

Περίληψη

Σκοπός της παρούσας έρευνας ήταν η καταγραφή των δέντρων και θάμνων στο νεοκλασικό κτίριο Βίλα Αλλατίνι (όπου στεγάζεται σήμερα η Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας) στη "Συνοικία των Εξοχών" της Λεωφόρου Βασιλίσσης Όλγας (Ανατολική Θεσσαλονίκη). Αναγνωρίστηκαν 83 taxa (73 είδη, 2 υποείδη, 4 υβρίδια, 4 ποικιλίες), που ανήκουν σε 37 οικογένειες και 70 γένη. Οι πολυπληθέστερες οικογένειες είναι οι: Rosaceae (11 taxa), Cupressaceae (7 taxa), Sapindaceae (5 taxa), Pinaceae, Fabaceae, Lamiaceae, Moraceae και Oleaceae (4 taxa έκαστη) και Apocynaceae (3 taxa), ενώ οι περισσότερες αντιπροσωπεύονται από ένα ή δύο taxa. Το σύνολο των ατόμων που αντιστοιχούν στα αναγνωρισθέντα taxa ανέρχεται σε περισσότερα από 1000. Αναφορικά με την αυξητική τους μορφή, τα περισσότερα είναι δέντρα και θάμνοι και τα λιγότερα ημίθαμνοι και αναρριχώμενα. Τα αειθαλή taxa υπερτερούν των φυλλοβόλων. Η χωρολογική ανάλυση έδειξε ότι κυριαρχούν τα taxa ασιατικής προέλευσης, ακολουθούμενα από τα Μεσογειακά και τα Αμερικανικά.

Λέξεις κλειδιά: αστικό πράσινο, νεοκλασικά κτίρια, ξυλώδη taxa, δασοκομία πόλεων

Εισαγωγή

Σε μια εποχή όπου το σύγχρονο μοντέλο των αστικών πόλεων εξαπλώνεται και εξελίσσεται ραγδαία υπάρχουν ελάχιστες διατηρημένες περιοχές, συνοικίες και νεοκλασικά κτίρια που αναβιώνουν την παλιά αρχιτεκτονική και ιστορία της πόλης. Στη σημερινή Θεσσαλονίκη με τις πολυάριθμες πολυκατοικίες, τα πολυώροφα κτήρια, που αυξάνονται ολοένα και περισσότερο, με τα λιγοστά πάρκα και υπαίθριους χώρους, έχουν μείνει ελάχιστα νεοκλασικά κτίρια που έχουν σημαδέψει την ιστορία της, διακοσμούν τους δρόμους και θυμίζουν την αριστοκρατική Θεσσαλονίκη του 19ου αιώνα. Τα οικήματα αυτά έχουν πλούσιο αρχιτεκτονικό, ιστορικό και βοτανικό ενδιαφέρον καθώς έχουν υποστεί διάφορες αλλαγές τόσο στη χρήση τους ανά τα χρόνια και στην έκτασή τους όσο και στην εξωτερική τους όψη.

Από ιστορικής άποψης η περιοχή των Εξοχών υπήρξε πόλος έλξης για πολύ σημαντικά πρόσωπα στην ιστορία της Ελλάδας. Τα περισσότερα νεοκλασικά αρχοντικά που υπάρχουν στην περιοχή των Εξοχών χτίστηκαν ως οικίες των οικογενειών εκ των οποίων πήραν τα ονόματά τους και με τα οποία είναι γνωστά μέχρι σήμερα. Στο πέρασμα των χρόνων φιλοξένησαν αρκετά πολιτικά πρόσωπα, ενώ την περίοδο της Γερμανικής κατοχής χρησιμοποιήθηκαν ως στρατηγεία.

Ένα από τα κυριότερα στοιχεία καλλωπισμού και ανάδειξης μιας περιοχής είναι το αστικό πράσινο. Είναι σημαντικό να σημειωθεί όμως ότι η έννοια "αστικό πράσινο" σημαίνει μία

τεχνητή παρέμβαση του ανθρώπου στις πόλεις και βρίσκεται σε αλληλεπίδραση με αυτόν. Οι φυτεύσεις των ειδών χλωρίδας έχουν διάφορες χρήσεις και εξυπηρετούν διάφορους σκοπούς. Με σκοπό να προσφέρουν καλλωπιστική αξία τα φυτά που υπάρχουν παντού γύρω μας τονίζουν αισθητικά τα μνημεία, τους δρόμους, τα πάρκα και διάφορες κατασκευές δημιουργώντας φράχτες, χαρίζοντας όμορφες εναλλαγές χρωμάτων όλες τις εποχές του χρόνου. Από λειτουργικής άποψης οριοθετούν τους δρόμους και τους κήπους, χρησιμοποιούνται ως φυσικοί φράχτες κατά της ηχορύπανσης μειώνοντας τους θορύβους, βοηθούν στη βελτίωση του μικροκλίματος, ειδικά τους θερινούς μήνες με πολύ υψηλές θερμοκρασίες, με τη ρύθμιση της ηλιακής ακτινοβολίας, την ανακύκλωση του αέρα, την παραγωγή οξυγόνου, τη συγκράτηση και μείωση της βροχής κλπ. Επίσης, η υπάρχουσα χλωρίδα συμβάλλει στη βελτίωση της ποιότητας ζωής των κατοίκων κρατώντας σταθερή την επαφή του ανθρώπου με τη φύση.

Σκοπός της παρούσας έρευνας ήταν η καταγραφή της ξυλώδους χλωρίδας στον περιβάλλοντα χώρο της Βίλας Αλλατίνι (Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας).

Υλικά και μέθοδοι

Η έρευνα αφορά το χώρο (οικόπεδο) του οικήματος Βίλα Αλλατίνι με κατά προσέγγιση εμβαδόν 22.636 m² Το κλίμα της ευρύτερης περιοχής, με βάση την κλιματική κατάταξη κατά Köppen, ανήκει στον τύπο Csa, δηλαδή "Μεσογειακό κλίμα με ήπιους χειμώνες και με ξηρό και θερμό θέρος" (Μπαλαφούτης 1977).

Έγινε επιτόπια καταγραφή και συλλογή φυτικών δειγμάτων, που πραγματοποιήθηκε κατά την περίοδο Μαρτίου–Νοεμβρίου 2019, και στη συνέχεια ταυτοποίησή τους στο εργαστήριο.

Για τον προσδιορισμό των taxa χρησιμοποιήθηκε η European Garden Flora (Cullen et al. 1995, 1997, 2000, Walters et al. 1984, 1986, 1989) και επικουρικά η Flora Europaea (Tutin et al. 1968 – 1980, 1993).

Η ονοματολογία των taxa είναι σύμφωνα με τη διαδικτυακή βάση POWO (2023).

Η κατηγοριοποίηση σε αυξητικές μορφές έγινε με βάση τη *διαδικτυακή βάση* POWO (2023) και την Alien Plants in Greece (2023). Για την κατηγοριοποίηση των taxa σε βιομορφές χρησιμοποιήθηκε τροποποιημένο το σύστημα του Raunkiaer (1934), όπως αυτό παρουσιάζεται στη Vascular Plants of Greece (Dimopoulos et al. 2013) και στην Alien Plants in Greece (2023).

Για την ένταξη των taxa σε χωρολογικούς τύπους χρησιμοποιήθηκαν η χωρολογική διαίρεση που προτείνουν οι Dimopoulos et al. (2013), η αντίστοιχη βάση δεδομένων στον ιστότοπο https://portal.cybertaxonomy.org/flora-greece/intro (Dimopoulos et al. 2022), καθώς και η διαδικτυακή βάση Alien Plants in Greece (2023). Επίσης, για είδη που δεν υπήρχαν στοιχεία χρησιμοποιήθηκε η εξάπλωσή τους με βάση τη *διαδικτυακή βάση* POWO (2023).

Η αυξητική μορφή για τις ποικιλίες αναφέρεται στην ποικιλία και όχι στο είδος και δεν δίνεται χωρολογία, εκτός της *Lonicera ligustrina* var. *pileata*. Για τα υβρίδια και για τα *Rosa* spp. και *Spiraea* sp. δεν δίνεται χωρολογία.

Αποτελέσματα και συζήτηση

Στο χλωριδικό κατάλογο, που ακολουθεί, αναγράφονται κατά αλφαβητική σειρά οι οικογένειες, τα γένη και τα είδη εντός των κύριων ταξινομικών ομάδων (Γυμνόσπερμα, Αγγειόσπερμα). Για κάθε taxon δίνονται τα ακόλουθα στοιχεία: Γένος-είδος, ανάδοχος, αυξητική μορφή [Δ: δένδρο, Δ(Θ): δένδρο ή θάμνος, Θ: θάμνος, Θ(Δ): θάμνος ή δένδρο, ΗΜ: ημίθαμνος, Α: αναρριχώμενο], αειφυλλία [Αειθαλές (Α), Φυλλοβόλο (Φ), Ημιφυλλοβόλο (Η)], χωρολογία (Επεξηγήσεις των συμβόλων χωρολογίας παρατίθενται στον Πίνακα 3), πληθυσμός ατόμων.

ΦΥΤΟΚΑΤΑΛΟΓΟΣ
ΓΥΜΝΟΣΠΕΡΜΑ
Cupressaceae
Chamaecyparis lawsoniana (A. Murray bis) Parl. – Δ, A, [N-Am.] – 32 άτομα
Cupressus sempervirens L. – Δ, A, EM – 25 άτομα
Hesperocyparis arizonica (Greene) Bartel (= *Cupressus arizonica* Greene) – Δ, A, [N-Am.] – 7 άτομα
Hesperocyparis macrocarpa (Hartw.) Bartel (= *Cupressus macrocarpa* Hartw.) "Gold Crest" (Λεμονοκυπάρισσο σπιράλ) – Θ, A, – 2 άτομα
Juniperus sabina L. – Θ, A, EA – 10 άτομα
Platycladus orientalis (L.) Franco. (= *Thuja orientalis* L.) – Δ, A, [E-As.] – 37 άτομα
Sequoia sempervirens (D. Don) Endl. – Δ, A, [N-Am.] – 1 άτομο
Pinaceae
Cedrus deodara (Roxb. ex D. Don) G. Don – Δ, A, [SC-As.] – 31άτομα
Cedrus libani A. Rich. – Δ, A, [W-As.] - 9 άτομα
Pinus brutia Ten. – Δ, A, Me – 2 άτομα
Pinus halepensis Mill. – Δ, A, Me – >50 άτομα
Taxaceae
Taxus baccata L. – Δ, A, EA – 7 άτομα
ΑΓΓΕΙΟΣΠΕΡΜΑ
Anacardiaceae
Pistacia lentiscus L. – Θ(Δ), A, Me – 1 άτομο
Schinus terebinthifolia Raddi - Δ, A, [S-Am.] – 6 άτομα
Apocynaceae
Nerium oleander L. – Θ(Δ), A, Me 7 άτομα
Trachelospermum jasminoides (Lindl.) Lem. (= *Rhynchospermum jasminoides* Lindl.) – A, A, [E-As.] – 8 άτομα
Vinca major L. – HΘ, A, Me – 2 άτομα
Aquifoliaceae
Ilex aquifolium L. – Θ(Δ), A, ME – 3 άτομα
Araliaceae
Hedera helix L. - A, A, ME – >50 άτομα
Arecaceae
Trachycarpus fortunei (Hook.) H. Wendl – Δ, A, [E-As.] – 8 άτομα
Asparagaceae
Yucca gloriosa L. Θ, A, [N-Am.] – 1 άτομο
Asteraceae
Jacobaea maritima subsp. *bicolor* (Willd.) B. Nord. & Greuter [= *Senecio bicolor* (Willd.) Tod.] – HΘ, A, Me – 1 άτομο
Berberidaceae
Nandina domestica Thunb. – Θ, A, [E-As.] – 30 άτομα
Buxaceae
Buxus sempervirens L. – Θ(Δ), A, ES – >50 άτομα
Cannabaceae
Celtis australis L. – Δ, Φ, ME – 4 άτομα
Caprifoliaceae
Abelia × *grandiflora* (Ravelli ex André) Rehder (A. chinensis × A. uniflora) – Θ, H – 13 άτομα
Lonicera ligustrina var. *pileata* (Oliv.) Franch. (= *L. pileata* Oliv.) – Θ, A, [E-As.] – 3 άτομα
Celastraceae

Euonymus japonicus Thunb. – Θ (Δ), A, [E-As.] – 1 άτομο
Cistaceae
Cistus creticus L. – ΗΘ, A, Me – 1 άτομο
Ericaceae
Arbutus unedo L. – Θ(Δ), A, Me – 18 άτομα
Fabaceae
Cercis siliquastrum L. – Δ, Φ, MS – 10 άτομα
Laburnum anagyroides Medik. – Θ(Δ), Φ, [C-Eur.] [SE-Eur.] – 1 άτομο
Robinia pseudoacacia L. – Δ, Φ, [N-Am.] – 8 άτομα
Styphnolobium japonicum (L.) Schott (= *Sophora japonica* L.) – Δ, Φ, [E-As.] – 2 άτομα
Fagaceae
Quercus ilex L. – Θ(Δ), A, Me – 3 άτομα
Quercus ithaburensis subsp. *macrolepis* (Kotschy) Hedge & Yalt. – Δ, H, Me – 1 άτομο
Hydrangeaceae
Philadelphus coronarius L. – Θ, Φ, [C-Eur.] – 10 άτομα
Lamiaceae
Lavandula angustifolia Mill. – Θ, A, [W-Med.] [C-Med.] – 2άτομα
Salvia officinalis L. – ΗΘ, A, Me – >50 άτομα
Salvia rosmarinus Spenn. (= *Rosmarinus officinalis* L.) "prostratus" – Θ, A – >50 άτομα
Vitex agnus-castus L. – Θ(Δ), Φ, MS – 2 άτομα
Lauraceae
Laurus nobilis L. – Δ, A, Me – >50 άτομα
Lythraceae
Lagerstroemia indica L. – Θ(Δ), Φ, [SE-As.] – 16 άτομα
Punica granatum L. – Δ, Φ, [SW-As.] – 7 άτομα
Magnoliaceae
Liriodendron tulipifera L. – Δ, Φ, [N-Am.] – 1 άτομο
Magnolia grandiflora L. – Δ, A, [N-Am.] – 1 άτομο
Malvaceae
Hibiscus syriacus L. – Θ(Δ), Φ, [E-As.] – 32 άτομα
Tilia tomentosa Moench – Δ, Φ, EA – 9 άτομα
Moraceae
Broussonetia papyrifera (L.) L' Hér. ex Vent. – Δ, Φ, [E-As.] – >30 άτομα
Ficus carica L. – Δ, Φ, MS – 3 άτομα
Maclura pomifera (Raf.) C.K. Schneid. – Δ, Φ, [N-Am.] – 5 άτομα
Morus alba L. – Δ, Φ, [E-As.] – 15 άτομα
Myrtaceae
Melaleuca citrina (Curtis) Dum. Cours. [= *Callistemon citrinus* (Curtis) Skeels] – Θ(Δ), A, [SE-Austr.] – 1 άτομο
Myrtus communis L. – Θ, A, Me – 31 άτομα
Nyctaginaceae
Bougainvillea glabra Choisy – A, Φ, [S-Am.] – 1 άτομο
Oleaceae
Forsythia x intermedia Zabel *(F. suspensa* × *F. viridissima*) – Θ, Φ – 8 άτομα
Fraxinus ornus L. – Δ, Φ, ME – 9 άτομα
Ligustrum lucidum W.T. Aiton – Δ, A, [E-As.] – >50 άτομα
Olea europaea L. – Δ(Θ), A, Me – 2 άτομα
Pittosporaceae
Pittosporum tobira (Thunb.) W.T. Aiton Θ, A, [E-As.] – 7 άτομα
Platanaceae

Platanus x hispanica Mill. ex Münchh. *(P. occidentalis × P. orientalis)* – Δ, Φ – 2 άτομα
Platanus orientalis L. – Δ, Φ, ΕΜ – 2 άτομα

Ranunculaceae

Clematis vitalba L. – Α, Φ, ΕΑ – 1 άτομο

Rosaceae

Chaenomeles speciosa (Sweet) Nakai – Θ, Φ, [E-As.] – 6 άτομα
Cotoneaster horizontalis Decne. – Θ, Φ, [E-As.] – 1 άτομο
Cotoneaster coriaceus Franch. (= *C. lacteus* W.W. Sm.) – Θ(Δ), Α, [E-As.] – 1 άτομο
Photinia serratifolia (Desf.) Kalkman – Θ(Δ), Α, [E-As.] – 12 άτομα
Prunus amygdalus Batsch [= *P. dulcis* (Mill.) D.A. Webb] – Δ, Φ, [SW-As.] [C-As.] – 1 άτομο
Prunus armeniaca L. – Δ, Φ, [E-As.] – 1 άτομο
Prunus cerasifera Ehrh. "pissardii" – Δ, Φ – 10 άτομα
Pyracantha coccinea M. Roem. – Θ, Α, ΜΕ – 2 άτομα
Rosa spp. – Θ, Φ – >30 άτομα
Spiraea sp. – Θ, Φ – 11 άτομα
Spiraea x vanhouttei (Briot) Carrière *(S. cantoniensis × S. trilobata)* – Θ, Φ – 2 άτομα

Sapindaceae

Acer negundo L. – Δ, Φ, [N-Am.] – 3 άτομα
Acer platanoides L. – Δ, Φ, ΕΑ – 2 άτομα
Acer pseudoplatanus L. – Δ, Φ, Eu – 2 άτομα
Aesculus hippocastanum L. – Δ, Φ, Bk – 6 άτομα
Koelreuteria paniculata Laxm. – Δ, Φ, [E-As.] – 9 άτομα

Simaroubaceae

Ailanthus altissima (Mill.) Swingle – Δ, Φ, [E-As.] – 2 άτομα

Viburnaceae

Viburnum odoratissimum Ker Gawl. – Θ(Δ), Α, [E-As.] – 8 άτομα
Viburnum tinus L. – Θ (Δ), Α, Με – >50 άτομα

Vitaceae

Parthenocissus quinquefolia (L.) Planch. – Α, Φ, [N-Am.] – 1 άτομο

Η ξυλώδης χλωρίδα στο χώρο της Βίλας Αλλατίνι αποτελείται από 83 taxa (73 είδη, 2 υποείδη, 4 υβρίδια, 4 ποικιλίες), από τα οποία, 12 (14,5%) ανήκουν στα Γυμνόσπερμα και 71 (85,5%) στα Αγγειόσπερμα (Πίνακας 1). Αυτά κατανέμονται σε 37 οικογένειες και 70 γένη. Οι πλουσιότερες οικογένειες είναι οι Rosaceae (11), Cupressaceae (7), Sapindaceae (5), Pinaceae, Fabaceae, Lamiaceae, Moraceae και Oleaceae (4) και Apocynaceae (3) και αποτελούν το 54,4% της συνολικής καταγραφείσας ξυλώδους χλωρίδας, ενώ οι περισσότερες οικογένειες (28) αντιπροσωπεύονται από ένα ή δύο taxa. Ο συνολικός αριθμός των ατόμων ανέρχεται σε πάνω από 1000 (βλέπε φυτοκατάλογο).

Πίνακας 1. Αναλυτικά στοιχεία της ξυλώδους χλωρίδας της Βίλας Αλλατίνι

	ΟΙΚΟΓΕ-ΝΕΙΕΣ	ΓΕΝΗ	ΕΙΔΗ	ΥΠΟ-ΕΙΔΗ	ΠΟΙΚΙ-ΛΙΕΣ	ΥΒΡΙ-ΔΙΑ	ΣΥΝΟΛΟ ΤΑΧΑ	ΠΟΣΟΣΤΟ (%)
ΓΥΜΝΟΣΠΕΡΜΑ	3	9	11			1	12	14,5
ΑΓΓΕΙΟΣΠΕΡΜΑ	34	61	62	2	4	3	71	85,5
ΣΥΝΟΛΟ	37	70	73	2	4	4	83	100,0

Η συνολική ξυλώδης χλωρίδα, που καταγράφηκε, περιλαμβάνει 83 taxa. Αποτελείται, όπως φαίνεται στον Πίνακα 2, από 40 δενδρώδη taxa (1 δένδρο ή θάμνος) από τα οποία 16 αειθαλή, 23 φυλλοβόλα και 1 ημιφυλλοβόλο, 34 θαμνώδη (16 θάμνους ή δένδρα) από τα

οποία 22 αειθαλή, 11 φυλλοβόλα και 1 ημιφυλλοβόλο, 4 αειθαλείς ημίθαμνους και 5 αναρριχώμενα taxa (2 αειθαλή και 3 φυλλοβόλα). Συνολικά, τα περισσότερα taxa με ποσοστό 48,2% αποτελούν τα δένδρα, το 41,0% αποτελούν οι θάμνοι, ακολουθούν τα αναρριχώμενα με ποσοστό 6,0% και τέλος οι ημίθαμνοι με ποσοστό 4,8%. Αντίστοιχα, η πλειονότητα των ξυλωδών taxa ανήκει στα αειθαλή με ποσοστό 53,0% και ακολουθούν τα φυλλοβόλα με 44,6% και με μικρό ποσοστό τα ημιφυλλοβόλα με 2,4%.

Πίνακας 2. Αναλυτικά στοιχεία των αυξητικών μορφών και της συμμετοχής αειθαλών, φυλλοβόλων και ημιφυλλοβόλων taxa.

	Δ/Δ(Θ)		**Θ/ Θ(Δ)**		**ΗΜ**		**Α**		**ΣΥΝΟΛΟ**	
	Αριθμ.	**%**	**Αριθμ.**	**%**	**Αριθμ.**	**%**	**Αριθμ.**	**%**	**Αριθμ.**	**%**
ΑΕΙΘΑΛΗ	15/1	18,1/1,2	10/12	12,0/14,5	4	4,8	2	2,4	44	53,0
ΦΥΛΛΟΒΟΛΑ	23/-	27,7/-	7/4	8,5/4,8	-	0	3	3,6	37	44,6
ΗΜΙΦΥΛΛΟΒΟΛΑ	1/-	1,2/-	1/-	1,2/-	-	0	-	0	2	2,4
ΣΥΝΟΛΟ	39/1	47/1,2	18/16	21,7/19,3	4	4,8	5	6,0	83	100

Δ: δένδρο, Δ(Θ): δένδρο ή θάμνος, Θ: θάμνος, Θ(Δ): θάμνος ή δένδρο, ΗΜ: ημίθαμνος, Α: αναρριχώμενο

Πίνακας 3. Χωρολογικό φάσμα της ξυλώδους χλωρίδας της Βίλας Αλλατίνι (Σύμβολα χωρολογίας σύμφωνα με τους Alien Plants in Greece και Dimopoulos et al. 2013)

ΧΩΡΟΛΟΓΙΚΗ ΟΜΑΔΑ/ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ	**ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΑΧΑ**	**ΠΟΣΟΣΤΑ %**
Widespread taxa (Ευρέως εξαπλωμένα taxa)	**7**	**9,5**
European [Eur.] (Eu)	1	1,4
European-SW-Asian (EA)	5	6,8
Euro-Siberian (ES)	1	1,4
Mediterranean taxa (Μεσογειακά taxa)	**25**	**33,8**
E Mediterranean (EM)	2	2,7
Mediterranean (Me)	15	20,3
Mediterranean-European (ME)	5	6,8
Mediterranean-SW Asian (MS)	3	4,1
Balkan taxa (Βαλκανικά taxa)	**1**	**1,3**
Balkan (Bk)	1	1,4
Alien taxa (Αλλόχθονα taxa)	**41**	**55,4**
West Mediterranean [W-Med.], Central Mediterranean [C-Med.]	1	1,4
Central European [C-Eur.]	1	1,4
Central European [C-Eur.], South East European [SE-Eur.]	1	1,4
South West Asian [SW-As.], Central Asian [C-As.]	1	1,4
South Central Asian [SC-As.]	1	1,4
South East Asian [SE-As.]	1	1,3
South West Asian [SW-As.]	1	1,3
West Asian [W-As.]	1	1,3
East Asian [E-As.]	20	27,0
North American [N-Am.]	10	13,5
South American [S-Am.]	2	2,7
South East Australian [SE-Austr.]	1	1,3
ΣΥΝΟΛΟ	**74**	**100**

Από το χωρολογικό φάσμα της ξυλώδους χλωρίδας που καταγράφηκε στο χώρο της Βίλας Αλλατίνι (Πίνακας 3) προκύπτει ότι: α) επικρατούν τα αλλόχθονα taxa (55,4% και 41 taxa)

με κυρίαρχες τις χωρολογικές κατηγορίες East Asian (27% και 20 taxa) και North American (13,5% και 10 taxa), β) Στα αυτόχθονα taxa τη μεγαλύτερη συμμετοχή εμφανίζει η ομάδα των μεσογειακών (33,8% και 25 taxa) με κυρίαρχη τη χωρολογική κατηγορία Mediterranean (20,3% και 15 taxa) και γ) ακολουθούν οι χωρολογικές ομάδες των ευρέως εξαπλωμένων taxa (9,5% και 7 taxa) και των βαλκανικών taxa (1,4% και 1 taxon).

Συμπεράσματα

Η ξυλώδης χλωρίδα στο χώρο της Βίλας Αλλατίνι αποτελείται από 83 taxa (73 είδη, 2 υποείδη, 4 υβρίδια, 4 ποικιλίες), που ανήκουν σε 37 οικογένειες και 70 γένη. Οι περισσότερες οικογένειες αντιπροσωπεύονται από ένα ή δύο taxa, εκτός από τις Rosaceae (11), Cupressaceae (7), Sapindaceae (5), Pinaceae, Fabaceae, Lamiaceae, Moraceae και Oleaceae (4) και Apocynaceae (3). Ο συνολικός αριθμός των taxa ανέρχεται σε πάνω από 1000 άτομα.

Επικρατεί η χωρολογική ομάδα των αλλόχθονων taxa (55,4% και 41 taxa) με κυρίαρχες τις χωρολογικές κατηγορίες East Asian (27% και 20 taxa) και North American (13,5% και 10 taxa), και ακολουθεί η χωρολογική ομάδα των μεσογειακών taxa (33,8% και 25 taxa) με κυρίαρχη τη χωρολογική κατηγορία Mediterranean (20,3% και 15 taxa). Τα περισσότερα taxa με ποσοστό 48,2% ανήκουν στην αυξητική μορφή των δένδρων, το 41,0% στην αυξητική μορφή των θάμνων, ακολουθούν τα αναρριχώμενα με ποσοστό 6,0% και τέλος οι ημίθαμνοι με ποσοστό 4,8%. Αντίστοιχα, η πλειονότητα των ξυλωδών taxa ανήκει στα αειθαλή (53,0%) και ακολουθούν τα φυλλοβόλα (44,6%) και με μικρό ποσοστό 2,4% τα ημιφυλλοβόλα .

Η Βίλα Αλλατίνι, έχοντας περισσότερο οικόπεδο και δίνοντας έμφαση στην εμφάνιση του περιβάλλοντα χώρου της, έχει σημαντική φυτοποικιλότητα και πολύ μεγάλο αριθμό φυτικών ατόμων (> 1000) με αποτέλεσμα ο κήπος της να είναι σε πολύ καλή κατάσταση από άποψη καλλωπιστικής αξίας.

Βιβλιογραφία

Alien Plants in Greece: A Web-Based Platform. Available online: https://www.alienplants.gr/ (accessed on 13 February 2023).

Cullen, J. et al. (eds). 1995, 1997, 2000. THE EUROPEAN GARDEN FLORA - A manual for the identification of plants cultivated in Europe, both out-of-doors and under glass. Vol. IV, V, VI. Cambridge University Press.

Dimopoulos, P., Th. Raus, E. Bergmeier, Th. Constantinidis, G. Iatrou, S. Kokkini, A. Strid and D. Tzanoudakis. 2013. Vascular plants of Greece: An annotated checklist. – Berlin: Botanic Garden and Botanical Museum Berlin-Dahlem; Athens: Hellenic Botanical Society. [Englera 31].

Dimopoulos, P., Th. Raus, and A. Strid (ed.). 2022. Flora of Greece web. Vascular plants of Greece: an annotated checklist. Version IV, July 2022. Available online: http://portal.cybertaxonomy.org/flora-greece/ [accessed on 23 January 2023].

Μπαλαφούτης, Χ. 1977. Συμβολή εις την μελέ την του κλίματος της Μακεδονίας και Δυτικής Θράκης. Διδακτορική Διατριβή, Θεσσαλονίκη, σελ. 121.

POWO 2023. Plants of the World Online. Facilitated by the Royal Botanic Gardens, Kew. Available online: http://www.plantsoftheworldonline.org/ (accessed on 23 January 2023).

Raunkiær, C. 1934. The Life Forms of Plants and Statistical Plant Geography. Oxford: Clarendon Press.

Tutin, T.G., N.A. Burges, A.O. Chater, J.R. Edmondson, V.H. Heywood, D.M. Moore, D.H. Valentine, S.M. Walters and D.A. Webb. 1993. Flora Europaea. Vol. 1. Ed. 2. Cambridge University Press.

Tutin T.G., V.H. Heywood, N.A. Burges, D.N. Moore, D.H. Valentine, S.M. Walters and D.A. Webb. 1968-1980. Flora Europaea. Vols. 2-5. Cambridge University Press.

Walters, S.M. et al. (eds). 1984, 1986, 1989. THE EUROPEAN GARDEN FLORA - A manual for the identification of plants cultivated in Europe, both out-of-doors and under glass. Vol. II, I, III. Cambridge University Press.

Recording of trees and shrubs in the surrounding area of the Villa Allatini in the "Exoches District" on Queen Olga Anenue, East Thessaloniki

X. Ntai, K. Theodoropoulos*, E. Eleftheriadou
Aristotle University of Thessaloniki, School of Forestry and Natural Environment, Laboratory of Forest Botany–Geobotany, 54124, Thessaloniki
*Email: ktheodor@for.auth.gr

Summary

The purpose of this research was to record the trees and shrubs in the neoclassical building Villa Allatini (where the Region of Central Macedonia Authorities is housed today) in the "Exoches District" of Queen Olga Avenue (Eastern Thessaloniki). 83 taxa were identified (73 species, 2 subspecies, 4 hybrids, 4 varieties), belonging to 37 families and 70 genera. The most abundant families are Rosaceae (11 taxa), Cupressaceae (7 taxa), Sapindaceae (5 taxa), Pinaceae, Fabaceae, Lamiaceae, Moraceae and Oleaceae (4 taxa each) and Apocynaceae (3 taxa), while most are represented by one or two taxa. The total number of individuals corresponding to the recognized taxa amounts to more than 1000. Regarding their growth form, most are trees and shrubs, while few are semi-shrubs and climbers. Evergreen taxa outnumber deciduous ones. The chorological analysis showed that taxa of Asian origin predominate, followed by Mediterranean and American ones.

Keywords: urban green, neoclassical buildings, woody taxa, urban forestry